

presse og derfor ensidig, fremhævede han, at selv partipressen i dag var langt mere objektiv, end den var tidligere, og også stod åben for andres meninger.

Han advarede folketinget mod at gennemføre forslaget.

Samuelson (RV) erkendte principielt, at kommunikationen mellem politikere og vælgere var for dårlig. Spørgsmålet var imidlertid, om et folketingsblad som det foreslåede ville blive læst i tilstrækkeligt omfang. Det var i øvrigt også temmelig håbløst at få udgivet et blad, som alle politiske partier skulle stå bag. Det, som det ene parti ville anse for relevant stof, ville et andet givetvis anse for mindre væsentligt.

Selv om der var gode tanker i forslaget, kunne hans parti derfor ikke medvirke til at gennemføre det.

Poul Dam (SF) fandt, at forslagsstillerne havde rørt ved et meget alvorligt og væsentligt problem. Vi havde fået en afstand mellem de demokratiske organer og den befolkning, som mere end nogen anden burde være interesseret i demokratiet, som måtte stemme til overordentlig alvor.

Der måtte gøres en ganske bred indsats for at gøre det klart og nært for befolkningen, at de offentlige anliggender var deres anliggender, og sørge for at holde befolkningen å jour med, hvad der skete i lovgivningen, også når det var gennemført.

Når han alligevel ikke kunne gå ind for det foreliggende forslag, var det først og fremmest, fordi dette blad — ud over at blive meget dyrt — ville blive dødsenskedssommeligt. Skulle noget sådant gøres, måtte det ske under langt større frihed for at skabe en kombination af objektivitet og en levendegørelse af tingene.

Bedst ville det være, om man kunne lade et udvalg, bestående af partiernes yngste medlemmer se med friske øjne på sager af denne art.

I den af udvalget for forretningsordenen afgivne betænkning over forslaget redegøres først for den *udtømmende løbende orientering* om folketingets arbejde, som — om end noget forsinket — gives igennem Folketingstidende. Abonnementsordningen for forhandlingerne (fortryk), som for disse vedkommende har begrænset forsinkelsen, omtales ligeledes, ligesom det nævnes, at spørgsmålet om en udvidelse af abonnementsordningen til andet end forhandlingerne er under overvejelse.

Det hedder videre i betænkningen:

„ . . . Det er udvalgets opfattelse, at de — forholdsvis begrænsede — kredse, som ønsker løbende fuldstændig orientering om folketingets arbejde, stort set betjenes tilfredsstillende gennem Folketingstidende.

Hovedformålet med det foreslåede folketingsblad skulle da også være at give hele befolkningen en *mere overskuelig løbende orientering* om folketingets arbejde.